

Zvončić

Školski list učenika Hrvatske nastave u Berlinu
Lipanj 2014.

www.hrvatska-nastava-berlin.de

ANDREA

Sadržaj

- 3 Uvodnica
- 4 Priredba na kraju školske godine
- 6 Posjet kazališnoj predstavi „Did i repa“
- 7 Godišnja doba u hrvatskoj školi
- 10 Svi sanjamo
- 11 Moj dom
- 12 Odakle potječemo
- 14 Dan sjećanja na Vukovar
- 15 Božić u srcu mom i tvom
- 16 Valentino
- 18 Radionice u fotografijama
- 19 Koko u hrvatskoj školi
Posjet učenika iz Švicarske
- 20 Uskrsna priča
Da sam ja učiteljica...
- 22 Basna o hrabrom mišu
- 22 Priredba za Majčin dan
- 24 Jedna je mama
- 26 Projekt: Razmjena učenika (Berlin - Osijek)
- 28 Hrvatski proizvodi
- 29 Svet u budućnosti
- 30 To smo mi – učenici u školskoj godini 2013./2014.

„Zvončić“, školski list učenika Hrvatske nastave u Berlinu

Izlazi jedanput godišnje

Berlin, lipanj 2014.

Izdavač: Hrvatska nastava Berlin

Uredili: Mladen Balent, Rachela Fay, Marina Maganić Buljan

Naslovница: Andrea Kotarac, 5.r.

Grafičko oblikovanje: Ivančica Srnec, www.tamposit.hr

Fotografije: Sonja Breljak, Mladen Balent, Rachela Fay, Marina Maganić Buljan

Tisk: LASERLINE Druckzentrum Berlin, www.laser-line.de

Naklada: 180 primjeraka

Sponzori: LASERLINE Druckzentrum Berlin

**Doniranjem novčanog priloga za ovaj broj Zvončića pomogli ste u obnovi
Osnovne škole „Antun i Stjepan Radić“ Gunja te područne škole Rajovo Selo.**

Uvodnica

Dragi čitatelju, draga čitateljice,

pred tobom se nalazi šarenim mozaik satkan od dječjih radova koji su nastajali proteklu školsku godinu u Hrvatskoj školi.
Na stranicama koje slijede vidjet ćeš s koliko su truda, mašte i veselja nastali brojni likovni i literarni radovi, koliko je truda uloženo u učenje hrvatskoga jezika i upoznavanje Domovine, učenje pjesama, igrokaza i recitacija, izradu kostima i ukrasa za priredbe... Vidjet ćeš kako u školi nije uvijek dosadno, baš naprotiv! Listajući stranice koje slijede vidjet ćeš kako se Domovina, njezin jezik i kultura mogu upoznati i voljeti na mnogo različitih načina.

Dragi učeniče,

tvoj trud trajno je zabilježen na stranicama ovoga lista jer si i ti jedan od njegovih autora. Sačuvaj ga, a kada ga ponovno uzmeš u ruke za pet, deset ili više godina, sigurno ćeš biti ponosan što si i ti pohađao Hrvatsku nastavu.

Zahvaljujemo svim roditeljima i prijateljima Hrvatske nastave na potpori i pomoći koju su nam pružili i ove školske godine. Posebno hvala vrijednim mamama iz Društva prijatelja hrvatske nastave. Također od srca zahvaljujemo roditeljima koji su u svojim domovima ugostili učenike iz Osijeka i učinili im boravak u Berlinu predivnim iskustvom.

A do nove školske godine,
dugo i toplo ljeto žele vam vaši učitelji

Marina, Mladen i Rachela!

PRIREDBA

na kraju školske godine

Posljednjeg dana školske godine 2012./2013. održali smo priredbu kojom smo se oprostili od hrvatske škole, barem do ponovnog susreta u kolovozu te krenuli u susret ljetu. Kako i priliči završetku školske godine, bilo je opušteno, veselo i zabavno. Dvije recitacije posvetili smo našim mamama, a nakon toga učenici su objasnili čemu zapravo služe roditelji. Pojavio se i jedan reumatični kišobran koji se, srećom, izlječio. Bilo je tu i malo break-dancea te pjevanja o lijepoj našoj Hrvatskoj koje su izveli najmlađi. Priredbu smo završili svima nam poznatom pjesmom "Bubamarac". Nakon veselog programa učenicima su podijeljene učeničke knjižice, a onima najvrjednijima i pohvalnice.

Voditelj Rafael

Oprostili smo se od naše učenice Matee Marić koja je svih dvanaest godina vrijedno pohađala hrvatsku nastavu. Na kraju svoga školovanja maturantice Matea i Ana roditeljima su uputile dirljiva pisma koja vam prenosimo u cijelosti.

Fotografije: Sonja Breljak

Paul je recitirao Vočku poslije kiše

Gracian bi najviše volio da se zadaća napiše sama

Maria, Emilia, Andrea, Ana, Terezija i Helena izvele su igroka Reumatični kišobran

Mali zbor otpjevao je Bubamarca

Matea

Draga djeco, dragi mladi, dragi roditelji, ovu priliku bih zeljela iskoristiti da Vam uputim nekoliko rijeci vezano uz Hrvatsku nastavu i kako sam je ja osobno dozivjela.

Zovem se Matea Maric, imam 18 godina, nedavno sam maturirala te završila dvanaesti tj. redovni završni razred u Hrvatskoj skoli. Kroz ovih dvanaest godina sam mnogo naucila i nikada necu zaboraviti ovo lijepo zivotno razdoblje. U početku mog pohadjanja Hrvatske nastave nisam ni ja bila svjesna njene vaznosti, ali upravo moji roditelji koji su uvijek nastojali da pricam, mislim i volim hrvatski su me redovno slali na Hrvatsku nastavu. Naucila sam pisati pravilno hrvatski. Naucila sam citati i obradjivati tekstove. Naucila sam povijest, kulturu i zemljopis Hrvatske. Gledajuci i razmisljajući o tom razdoblju shvacam koliko mi je znacila Hrvatska nastava. Vjerujem da je mnogima od nas draga ici u nasu domovinu, Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu. Svako ljetu uvijek rado provodim u mojoj domovini i tu se zaista lijepo osjecam jer sam medju svojima. Bitan uvjet je poznavanje hrvatskog jezika kojim mogu izraziti sve ono sto zelim. Zar nije tuzno doci u svoju domovinu, u svoj grad, u svoje selo i ne moci se sporazumijeti sa svojim najbližinom? Zar nije tuzno osjecati se strancem na ognjistu nasih djedova i baka, nasih roditelja? Zar nije tuzno da mozemo nesto promjeniti upravo zahvaljujući Hrvatskoj nastavi, a mi se i ne trudimo? Ljudi moji, to nije tuzno, to je zalošno. Ironija u svemu tome jest da imamo mogućnost

pohađati Hrvatsku nastavu na sest lokacija a nama ni to nije bitno. Imamo tri odlicna učitelja, tri učitelja koji su puni inspiracije, elana, ideja, ciji potencijal bismo mi objerucke trebali prilvatiti i maksimalno realizirati. Nama ni to ne znaci puno.

Pa recite mi, dragi roditelji, gdje lezi problem? Zar nam je toliko svejedno kako nasa djeca govore i koliko poznaju svoju domovinu? Dragi moji, zelja mi je da prepoznate blago koje nam se pruza Hrvatskom nastavom. Nikada ne znate gdje ce Vas zivot odnijeti. Upravo sada, ulaskom nase Hrvatske u veliku Europsku zajednicu otvaraju nam se novi vrata i perspektive. Mozda ce te Vi ili Vasa djeca jednoga dana biti poslovno vezani za Hrvatsku ili cete se cak i vratiti zauvijek.

Vi, dragi roditelji, morate shvatiti vaznost Hrvatske nastave koja nam se pruza u Berlinu. Nemojmo se samo ponositi hrvatstvom, nego to i živimo! Naravno, osim Hrvatske nastave imamo mogućnost učenja hrvatskog jezika i u nasoj Misiji kroz sv. Mise, Framu, pjevanje i folklor. Veliku pomoc u radu Hrvatske nastave pruza i hrvatsko konzularno predstavništvo.

Na kraju apeliram na Vasu savjest: Budite svjesni prilike koja nam se pruza Hrvatskom nastavom. Pomozite, ohrabrite i podržite svoju djecu da uče, cuvaju i prenose svoj jezik i svoju kulturu.

Hvala Vam na Vasoj paznji. Hvaljen Isus i Marija!

Matea Maric

Draga Mama, dragi Tata,

U zadnje vrijeme se puno toga u mom životu mijenja. Zadnjih 6 mjeseci nisu bili laci za mene, jer sam prelazila u jednu novu i bitnu fazu svog života, a za vas, jer ste puno toga sa mnom morali dozivjeti i trpjeti. Slavila sam 18. rođendan, pocela voziti sama auto, planirala boravak u Argentini i maturirala.

Sjecam se, kada sam se sa prvog maturalnog ispita krajem ožujka navecer vratila kući i bila toliko umorna te se mislila taj tren baciti u krevet pa prespavati sljedeće dane. No zaustavila si me ti mama u dnevnom boravku, dok su tata i brat Benedikt dojurili u sobu pjevajući rođendansku pjesmu. Nista mi nije bilo jasno, posto sam tek sljedeci tjedan trebala imati rođendan. Jeste li mi iz jos nepoznatih razloga presutjeli da mi je rođendan 22.03. a ne 29.03? Jesam li ipak možda posvojena i rođena u Albaniji, gdje su možda zapisali krivi datum rođenja u rođni list, posto su mi braća to tvrdila godinama? Sve je to prošlo kroz moju glavu, ali nikako nisam očekivala ono što se onda dogodilo.

Procitavši papir koji ste mi dali u ruku, primijetila sam da držim avionsku kartu za Zagreb u rukama s polaskom drugog dana. Ne vjerujući koji ste mi napravili dar, tekle su mi suze, to jest lijevale se niz obraz, a Benedikt je postao toliko nesiguran oko toga jesu li to suze tuge ili radosti. Toliko sam bila umorna od svega što me je do tada mucilo da nisam znala kako se dovoljno odmoriti za sljedeće zadatke i ispite. Taj dar ste mi poslali u pravo vrijeme.

No razlog toj mojoj toliko ekstremnoj reakciji na putovanje u Zagreb se pokazao tokom boravka u Zagrebu kod obitelji i prijatelj, te po povratku u Berlin. Normalno je da se čovjek uspije odmoriti na odmoru, kada promijeni lokaciju i tijek dana te kada nekamo dodje gdje bas i nema obaveza, gdje je jedina obaveza paziti ne dobiti sunčanicu na suncu.

No putovanja u Hrvatsku su za mene vise od toga - to su putovanja u srediste onoga što predstavljam, sto me toliko ispunjava i cemu kroz cijelu godinu zudim. Od malenih nogu ste nas učili hrvatski jezik i kulturu da bismo bili u stanju voditi razgovore i razumjeti vecinu naših rođaka te se nikada nisam smatrala Njemicom vec Hrvaticom, nosila hrvatsku zastavu i dresove na prvenstvima, preferirala Prljavo Kazaliste, Parni Valjak, Olivera i Crvenu Jabuku vise od Sida, Bushida, Hele Fischeru itd., najezila se kada bih cula Klapu ili trzaj tamburice, potajno se zaljubila ubecare i tamburase, radje isla na hrvatske veselije i živje zabave, slušala hrvatske ljubavne pjesme kada bih osjecala ljubavne boli i nedjeljom uvijek isla u crkvu.

I znam majko da se posebno ti, koja si takodje odrasla u Njemačkoj, u ovim mojim riječima prepoznajes, posto ste nas učili hrvatski jezik, vodili u crkvu i na hrvatske zabave, ali nam taj nacin života nikada nemetruli niste, vec dali na izbor pa se cudis kada iz moje sobe cujes tu miliju staru pjesmu „Pisi mi“ od Drugog nacina koju vec pjevam napamet, a pored koje si ti sa 14 godina prvi put moralas osjecati ljubavnu bol.

Pored toga, te preferencije me nikada nisu udaljile ili isključile iz njemačkog društva, ili mi uskratile znanje njemačkog jezika. Bas suprotno, te činjenice su takodje moji kozmopolitski učitelji, moji njemacki prijatelji i ja to smatrali obogacenjem.

Međutim, koliko god vi potrudili se naučiti nas osnovne stvari, voljeti svoju kulturu, obitelj, zemlju, vjeru i jezik okruzena njemačkim društvom bezvjernika i njemačkoga jezika, održavanje te moje hrvatske vrline nije uvijek lako.

Nasuprotno, tesko je vratiti se iz skole, sa nogometom ili pjevanja, gdje pricavši cijeli dan njemacki treba prebaciti se na hrvatski jezik. Sve je teze držati jezičnu razinu istogodisnjaka i prijatelja iz Hrvatske sto vise odrastamo. Ali još teze je biti nesposoban komunicirati o osnovnim ili cak vise od osnovnih tema sa onim ljudima iz Hrvatske koje volim, u cijim životima zelim participirati, a ne biti sposobna shvatiti cemu su se borili od 90' do 95' i dalje, ne shvatiti da je Hrvatska mlada država mlađa od 20 godina te razumjeti brige svojih rođaka u vezi politike i ekonomije. Htjela bih prvo shvatiti pozadinu onoga što misli Ivica Pepelko u pjesmi „Rane devedesete“ kada pjeva „Lijepa moja hrvatska domovino, Mnogo suza zbog tebe se prolilo“. Da bih onda sa pravom kao ponosna Hrvatica mogla pjevati „Lijepa li si“ od Thompsona.

Sjecam se koliko ste se morali boriti protiv nas poslati nas u Hrvatsku školu. Kako li ste mogli samo toliko bezdusno uskratiti nase ovako i onako nogometom, klavirom, pjevanjem i zborom ispunjeno kratko slobodno vrijeme, te nas tjerati iz jedne skole u drugu, s time da smo za nase godine pricali odlicno hrvatski? Ljutito nam je to prošlo kroz glavu pa smo se ipak predali, s time da bi kasnije kad bismo bili stariji sami mogli odluciti kako bismo si vrijeme podijelili.

Ja danas, sa 18 godina kao Hrvatica rođena u Njemačkoj znam da kruna na grbu hrvatske zastave nosi stari grb Hrvatske, Dubrovnika, Dalmacije, Istre i Slavonije, da je Alojzije Stepinac katolički svecenik i zagrebački nadbiskup koji je bio prognan u bivšoj državi nakon 2. svjetskog rata, Franjo Tuđman bio prvi

Ana je pročitala svoje pismo za mamu i tatu

predsjednik Republike Hrvatske, Ivana Brlić Mazuranic bila poznata hrvatska književnica, da je Dinara najveći hrvatski vrh, Krk najveći hrvatski otok i da nase prezime Smoljanović potječe od riječi smola. Ne da sam se samo obogatila znanjem, već sam u stanju komunicirati sa onim ljudima koje volim i kroz to participirati u njihovim životima, tečno procitati mladim braćicima i sestricama pricu za laku noc, pomoci im u školi u vezi pitanja iz povijesti, zemljopisa ili književnosti, da bih bila u stanju nositi kulturu i bastinu svoje obitelji i da bih svojoj djeci mogla omogućiti upoznati i živjeti bogatstvo te kulture koja me toliko usrećuje i ispunjava.

Ja danas, sa 18 godina kao Hrvatica rođena u Njemačkoj znam svoje korijene. Ali i znam da mnogo mojih hrvatskih prijatelja iz Njemačke nisu imali sreću intenzivno upoznati tu stranu hrvatstva, i takodje znam i dozivljavam koliko njima to nedostaje jer im taj dio koji mene toliko ispunjava, fali.

Mama, Tata, hvala sto ste ulozili truda i vremena, sto ste trpjeli nase pocetno kmcanje pa nas ipak slali u Hrvatsku školu i time omogućili održavanje i razvijanje hrvatskog jezika, kulture i nase vjere te nas obogatili nas najviše sto ste mogli.

Volim vas, Ana

Mia i Tomislav savjetovali su nam kako se može štedjeti mama

Kristina je recitirala pjesmu za mamu

Rasplesani Lovro

Zajednička recitacija

Posjet kazališnoj predstavi **DID I REPA**

U lipnju 2013., netom prije završetka školske godine u berlinskom kazalištu Theater an der Parkaue gostovalo je Gradsko kazalište lutaka iz Splita s predstavom "Did i repa". Bila je to jedna lijepa i rijetka prilika da kraj školske godine obilježimo posjetom predstavi na hrvatskom jeziku. Stotinjak naših učenika i njihovih roditelja ispunilo je čitavu malu dvoranu kazališta, a sama predstava sve nas je oduševila. U predstavi su uživali svi - od onih najmlađih, pa do najstarijih. Iako se radi o svima poznatoj ruskoj priči o djedu i repi, radnja ove priče smjestila se u našu Dalmatinsku zagoru te nam prikazala način života, glazbu, ples i motive toga podneblja. Hvala kazalištu lutaka iz Splita što nas je uveselilo ovako lijepom izvedbom!

Erik Maelicke, 4.r.

Ja volim zimu i ljeto. Zimu zato jer se mogu igrati na snijegu, a ljeto zato jer mogu dugo biti vani.

Gabrijela Dropulja, 1.r.

Najviše volim ljeto jer tada mogu jesti sladoled i idem se kupati.

Antonia Franjičević, 3.r.

Antonia Franjičević, 3.r.

Svatko od nas ima svoje najomiljenije godišnje doba – netko voli proljeće jer je lijepo vrijeme, a čitava se priroda zeleni i cvjeta. Netko voli ljeto zbog školskih praznika i odlaska u Hrvatsku i na more, netko zimu zbog snijega i Božića. A jesen – nju vole tek rijetki, najčešće zbog hladnoće i ružnog vremena. Naši učenici objasnili koje im je godišnja doba najdraže te sve ilustrirali maštovitim crtežima.

Milijan Radovanović, 2.r.

četiri godишња doba

Tulipan cvita,
Sunce prži na travi.
Cvrkut ptica.

Tea Burazin, 10. raz.

Matea Omazić, 4.r.

Radost Usksra
Sareno cvijeće cvita,
Opija sjaj sunca.

Luciana Burazin, 9. raz.

Tople noći,
U travi mjesec sjaji.
Žure mravi.

Andela Burazin, 7.

Toplo proljeće
Na nebu visi duga.
Pjevaju ptice.

Antonia Vranić, 6. raz.

Elena Radovanović, 1.r.

Jana Andrušić, 3.r.

Matej Ojvan, 6.r.

Volim jesen jer tada Petar i ja imamo rođendan. U zimi igramo Playstation.

Luka Sušilović, 3.r.

Volim proljeće jer je toplo, trava je zelena, imamo praznike, veseli nas dragi nam Uskrs... Miris cvijeća je super i mi djeca više vremena provodimo vani. Sunce sja jače, Majčin dan je, a nebo je posebno plavo. Više nema snijega nego samo kratki rukavci i kratke hlače. Niti je prehladno, niti prevruće. A cvijeće miriše do neba. Zbog svega toga obožavam proljeće.

Jelena Orlović, 6. raz.

Moje proljeće. Tada se može jesti puno sladoleda. Vruće je. Nebo je plavo. Sunce sja. Može se ići češće u park i igrati nogomet. Za razliku od parka zimi, proljetni park je pun života, raznobojno cvijeće miriše, mogu se vidjeti zanimljive i smiješne ptice. Mogu konačno iz ormara izvući kratke majice i kratke hlače. Sve to je razlog zašto mi se upravo proljeće sviđa najviše od svih godišnjih doba.

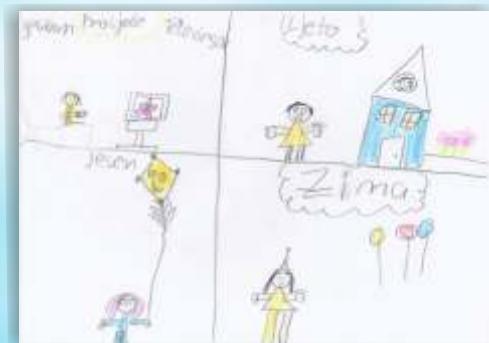
Marija Maduna, 7. raz.

Ja volim proljeće, jer kad počne proljeće mogu duže ostati vani. Igrati se. U proljeće počinje cvasti cvijeće i sve lijepo miriše. Sunce grijije pa mogu ići u školu u kratkim rukavima. Stalno se čuju ptice, raste trava, a drveće cvate. I tada je Uskrs.

Terezija Budimir, 3. raz.

Leona Omazić, 3.r.

Tatjana Weber, 2.r.

Antonia Lach, 2.r.

Zašto volim proljeće? Ja volim proljeće jer je vani toplo, imam puno sunca, a ja se mogu više igrati vani. Sve je zeleno. Proljeće nam donosi i Uskrs. U proljeće je posebno veselo jer tada moja sestra i moj tata imaju rođendan.

Luka Teklić, 3.r.

I ja volim proljeće. Jer u proljeće sunce toplige sja, a ja mogu duže vani igrati nogomet. Ptice stalno pjevaju, djeca mogu jesti sladoled i kad je jako toplo kupati se u bazenu. Vrijeme je uvjek lijepo za skejtanje.

Lovro Blažević, 3.r.

Ja volim proljeće jer je tada Majčin dan. Isto tako obožavam proljeće jer je vrijeme toplo i lijepo. Imam puno sunca. Parkovi su puni trave, a drveće lišća. Nema više snijega. Umjesto snijega livade su prekrivene šarenim cvijećem. Djeca u proljeće imaju duže praznike i ljudi se mogu odmoriti.

Ivan Škaro, 3. raz.

Volim proljeće jer tada mogu vani igrati nogomet i košarku. U proljeće mogu s mamom saditi ruže u vrtu. Toplo je pa volim sa sestrom voziti bicikl.

Lukas Jedvaj, 3.r.

U proljeće se penjem na drveće, a u ljeto se polijevamo pištoljima na vodu jer je vani vruće. U jesen igram playstation u kući zato što je vani ružno vrijeme.

Toni Prnjak, 3.r.

Tomislav Rezić, 5.r.

Ja volim proljeće jer kad se igrat s prijateljicom oko nas je cvijeće, ima puno sunca i sve je lijepo. Kada idem u grad mogu ostati duže, toplo je i miriše cvijeće. Proljeće je baš lijepo jer je sunce posebno svijetlo.

Maria Ćubela, 3. raz.

Volim proljeće jer trava počinje rasti i sve izgleda ljepše. U proljeće su isto tako Uskrsni praznici. U proljeće mogu često ići u park. U parku je lijepo jer tamno stalno pjevaju ptice, sve je zeleno, drveće lista, cvijeće cvate, a ja mogu ležati u travi koliko god želim. Isto tako mogu duže igrati vani nogomet. I mogu van bez jakne, samo u kratkim rukavima. Proljeće mi je posebno draga jer u proljeće imam rođendan.

Stefan Krakan, 7. raz.

Mika Oschietzki, PS.

Dan Olujić, 1.r.

Volim ljeto jer idem baki u Hrvatsku, a zimu volim jer tada imam rođendan.

Tatjana Weber, 2.r.

Petar Sušilović, 3.r.

Lovro Blažević, 3.r.

Ja volim sva godišnja doba. U proljeće berem cvijeće za moju mamu. U ljeto idem u Hrvatsku i tamo plivam u moru.

Anamaria Prnjak, 1.r.

Terezija Budimir, 3.r.

Toni Prnjak, 3.r.

Anamaria Prnjak, 1.r.

Luka Sušilović, 3.r.

Petar Purić, 2.r.

HAIKU O JESENI

Dode jesen.
S drveća pada šareno lišće,
Vjetar puše.

Lara Kašnar, 6. raz.

Vjetar puše,
Lišće pada sa stabla.
Priprema za zimu.

Luciana Burazin, 9. raz.

Jak vjetar,
Div na Zemlju puše.
Kišobran ode.

Tomislav Čosić, 12. raz.

Kiša pada,
gledam kroz prozor.
Miriše vruće kestenje.

Anita Čosić, 11. raz.

Crveno lišće
Pada sa stabla.
Zmaj leti.

Antonia Vranić, 6. raz.

Vlažna klupa
U napuštenom parku.
Vjetar puše.

Kristina Previšić, 10. raz.

Šuma je šarena,
Lišće leti.
Stigla je jesen.

Jelena Orlović, 6. raz.

Kišobran leti,
Lokva puna lišća.
Hladna jesen.

Andjela Konjevod, 11. raz.

Brza lopta,
Igralište je mokro.
Golijada.

Mario Mlinar, 5. raz.

Lišće pada,
Mene boli glava (dok prljava je Sava).
Mokra je trava.

Danijel Maduna, 5. raz.

Draga prijateljice,

moram ti ispričati kako sam provela ljeto. Ove sam godine bila u glavnom gradu Hrvatske, u Zagrebu. Vrijeme je bilo super: stalno je bilo toplo i niti jedan dan nije padala kiša. Puno sam šetala po Trgu bana Jelačića i išla u omiljeni mi šoping. Jedan dan sam se s mamom odvezla do mora. Posjetile smo Selce. Bilo je jako lijepo. Čak smo malo doobile boje. Kakvo je bilo tvoje ljeto? Do skorog javljanja, tvoja Kristina

Kristina Previšić, 10. raz.

Draga Jeleno,

ja sam ovo ljeto bila u Hrvatskoj. Prvi tjedan sam bila kod bake u Zagrebu (Brdovec) i puno se igrala s prijateljicama na ulici. Drugi tjedan smo bili na moru na otoku Čiovu. Plivali smo svaki dan, jeli sladoled i palačinke. Jedan dan smo išli u grad Trogir. Tamo smo jeli u restoranu i puno šetali gradom. Na povratak smo posjetili Plitvička jezera. Bilo je jako lijepo. Vidjela sam velike vodopade i prelijepa jezera. Treći tjedan sam provela u Austriji gdje smo planinarili. Moje ljeto je bilo super. Puno pozdrava od tvoje Lare!

Lara Kašnar, 6. raz.

Volim ljeto jer tada imamo puno slobodnog vremena. No, ovo ljeto nisam bila u Hrvatskoj. Ali zato sam bila u Austriji kod babe i djeda. Vrijeme je bilo stalno sunčano pa smo mogli puno vremena provoditi u šetnjama. Više puta sam posjetila nove bazene gdje sam se kupala jer je bilo jako vruće. Bilo je jako, jako lijepo.

Danijela Raštgorac, 7. raz.

Dragi prijatelju,

Ja sam ovo ljeto bio u Hrvatskoj. Bilo je super. Bio sam u Slavoniji i Dalmaciji. U Slavoniji sam bio na Đakovačkim vezovima. Tamo sam uživao u zanimljivom folkloru, jeo janjetinu i bio na koncertu Miroslava Škore. U Dalmaciji sam se kupao u mjestu Sv. Filip i Jakov. More je bilo dobro, no malo hladno. Moje ljeto je bilo jako dobro. Puno pozdrava, tvoj Mario

Mario Mlinar, 5. raz.

Valentina Udovčić, 2.r.

Ana-Lena Udovčić, 2.r.

Maria Ćubela, 3.r.

Gabrijela Dropulja, 1.r.

Helena Udovčić, 1.r.

Učenici hrvatske nastave Berlin
vrlo rado su nam napisali i nacrtali san
koji im je bio najposebniji. Ovo su njihove priče:

Svi sanjam...

Sanjala sam da sam duh u nekom dvorcu. Sa mnom su bila još dva duha. Letjeli smo po gradu, čak i pojeli pizzu.

Amelie Werner, 2.r.

Sanjala sam da sam Elsa i da sam u Hrvatskoj na moru.

Maria Bagarić, 3. r.

Moj san je bio da sam princeza koja se igra u travi ispred lijepog dvorca.

Aglaja Eterović, 1. r.

Često sanjam da sam navijačica kluba Alba Berlin. U snu stojim na vrhu piramide u zraku.

Danija Vlahović, 2.raz.

Sanjao sam da je zemlja od gume, i da cijeli svijet skače ping-pong.

Antonio Ličanin, 2. raz.

Jednom sam sanjala da plešem u navijačicama kluba San Francisco.
Andelina Delač, 3. r.

Moj san je bio čudan. Krenula sam u školu i odjednom sam se našla na cesti. Hodala sam. Tad su se pojavili sushiji koji su preda mnom plesali. Ja sam ih samo pozdravila i nastavila dalje. Kad se Katarinin alarm upadio, ja sam se probudila.

Klara Zlatunić, 4. r.

Ja sam vam sanjala da je jedna curica došla kod mene. Otišle smo kod moje bake. Zaključale smo se u kupaonicu i nismo mogle izaći. Onda je došla moja mama pa nas otključala, a mene je poljubila.

Andelina Ličanin, predškola

Ja sam sanjao da sam Olaf i da idem na plažu.
Dajan Vlahović, predškola

Moj dom ima četiri
člana. To su moja mama,
moj tata i moj brat. Moj
brat se zove Niko. Niko
ima deset godina. On je
jako brz i pametan.
Jana Andrišić, 3.r.

MOJ DOM U ROŠKOM POLJU

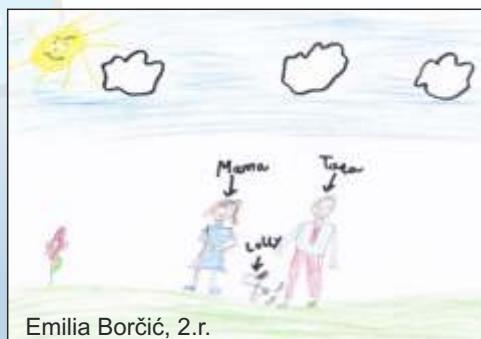
Moje selo u Hercegovini se zove Roško polje. Iđem u njega dva do tri puta u godini. Moja baka, moj dida i moj striko žive tu. Tu imam i malog psa koji se zove Mrvica. U selu volim biti i liti i zimi. Liti volim biti u selu zato što je toplo, a zimi zato što je Božić nekako lipši u Roškom Polju nego u Berlinu. More je od mog sela udaljeno samo sat vrimena vožnje automobilom. Za Božić je jako lipo jer ložimo badnjake i imamo slamu.

Često padne i snig. I liti i zimi najlipše je biti u mom domu u Roškom Polju.

Jelena Orlović, 6.raz.

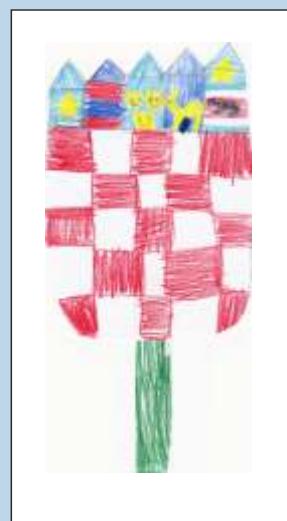
MOJ DOM

Stella Nikočević, 5.r.

Ana-Marija Šimić, 1.r.

Ivan Škaro, 3.r.

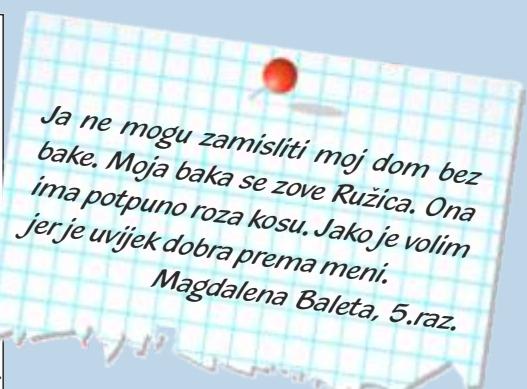
Antonia Teklić, 1.r.

Leticia Busch, 4.r.

Magdalena Baleta, 5.r.

Ja ne mogu zamisliti moj dom bez bake. Moja baka se zove Ružica. Ona ima potpuno roza kosu. Jako je volim jer je uvijek dobra prema meni.
Magdalena Baleta, 5.raz.

MOJ DOM

Moj dom se nalazi u Berlinu. Berlin je glavni grad Njemačke. U Berlinu živim u stanu. U mom domu živi i moj brat, moja mama i moj tata. Kod nas doma ima puno cvijeća. Volim puno boraviti u mom domu jer je tu uvijek toplo. U mom domu u Berlinu imam i svoju sobu. Hrvatska je isto moj dom. Kada sam u Hrvatskoj, najviše volim biti u kući moje bake i moga djeda. Moj dom je meni najmiliji dom.

Mario Mlinar, 5.raz.

Stara latinska poslovica kaže: „Upoznaj samoga sebe“. Kako bismo bolje upoznali svijet oko sebe, a time i svoju Domovinu, moramo najprije znati tko smo i odakle potječemo. Učenici 2. i 3. razine istraživali su mjesta u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini iz kojih dolaze njihovi roditelji. Donosimo nekoliko najboljih radova.

ODAKLE

Zgrada Podravke u Koprivnici, Izvor www.podravka.hr

ZAGREB

Zagreb je glavni Republike Hrvatske i najveći grad u Hrvatskoj po broju stanovnika. Grad se nalazi u Panonskom bazenu, koji se također zove i Hrvatsko Prigorje. Zagreb se sastoji od 17 općina, a površina mu je 641 km². Zagreb ima 790 017 stanovnika u gradu, a u širem gradskom području živi više od milijun stanovnika.

Grad Zagreb je star 920 godina, a 1994. slavio je 900-godišnjicu. Izrastao je iz dva naselja na susjednim brdima, Gradeca i Kaptola, koji čine jezgru današnjeg Zagreba. Znamenitosti Zagreba su: ulica Ilica, Trg bana Josipa Jelačića, Hrvatsko narodno kazalište, Botanički vrt, Kula Lotrščak i uspinjača, Katedrala, Crkva svetog Marka, park Maksimir, groblje Mirogoj i druge.

Sandra Wohlmuth, 10.r.

KOPRIVNICA

Svake godine kada putujem u Hrvatsku idem sa svojim roditeljima u podravsku regiju. Glavni grad Podravine je Koprivnica. To se sada naziva Koprivničko-križevačka županija koja je smještena u sjeverozapadnom dijelu Hrvatske. Tu su se stanovnici djelomično bavili poljoprivredom. Koprivnica je poznata po poduzeću Podravka koja je najpoznatija po proizvodu Vegeti. Uz Vegetu proizvodi i razno-razne prehrambene proizvode. Koprivničko-križevačka županija ima 115 582 stanovnika. Povjesna legenda govori nam da kada su Turci došli do Đurđevca, ljudi nisu znali kako da se protiv Turaka obrane te su skupljali pijevce koje su s jedne strane tvrđave bacali na Turke. Oni su se, kako kaže legenda, toliko uplašili da su pobegli i sami se uništili. Zato je pijetao simbol Koprivničke županije. Postoji i tvrđava u Đurđevcu koja je sada muzej. Uz Koprivnicu teče rijeka Drava po kojoj se i naziva cijeli taj dio Podravina. Križevci su jedan od najstarijih srednjovjekovnih gradova sjeverne Hrvatske. Kao dokaz nam je ostavljena crkva Svetoga križa uz koju postoji predaja da kada su na to mjesto došli Hrvati (koji su tada još bili pogani) trpeći žđ doživjeli viziju križa nad bunarom. Nakon što su primili vjeru, tu je nastala crkva koja se još uvijek može vidjeti u ovome gradu.

Lorraine Gruda, 6.r.

Crkva sv. Marka u Zagrebu, Izvor TZ grada Zagreba

POTJEČEMO!

KONJIC

Konjic se nalazi u sjevernoj Hercegovini, na rijeci Neretvi, a po njoj se zove Neretvanska županija. To je mjesto porijekla mojih roditelja. U njemu žive moje dvije bake. U Konjicu se rodila i moja sestra Mirna. Svake godine putujem sa svojim roditeljima u moj grad. Smješten je u kotlini između planina Prenj, Visočica i Bjelašnica. Prošlog ljeta bio sam na raftingu i uživao u ljepotama rijeke Neretve. Kupao sam se u bistroj, hladnoj i zelenoj rijeci. Grad Konjic je prije rata imao oko 15 000 stanovnika, a iz njega su mnogi ljudi otišli kao i moji roditelji. Grad je prije rata bio poznat po vojnoj industriji, a u njemu se nalazi i sklonište za Tita koje je pretvoreno u muzej kojeg sam posjetio prošle godine. Poslije rata kao donacija izgrađen je most iz turskog vremena koji je tu bio prije 2. svjetskog rata. Grad je poznat po stećcima-bogumilskim spomenicima u obliku velikih kamenih blokova koji su pod zaštitom UNESCO-a. U Konjicu postoji i jedno jezero koje se zove Boračko jezero, tu sam se kupao prošle godine.

Dario Žilić, 6.r.

ZADAR

Mjesto gdje žive moji baba i dida je Zadar. Zadar je grad u Hrvatskoj na Jadranskem moru. Nalazi se u Dalmaciji, a središte je Zadarske županije. U blizini se nalaze rijeka Krka te planina Velebit. Zadar ima oko 75 000 stanovnika, a veličina mjesta je oko 194 km². Ljudi u Zadru bave se poljoprivredom, turizmom, maslinarstvom, ribarstvom i vinogradarstvom te uzgajaju ovce, krave, koze, svinje itd.

Povijest grada: Grad Zadar je stariji od Rima i postoji već 3000 godina. Znamenit je po svojim crkvama i nedaleko od Zadra, blizu Nina nalazi se najmanja katedrala na svijetu. Postoje i ostaci od rimskih tvrđava.

Grb grada Zadra: Na zadarskom grbu nalazi se čovjek na crnom konju, taj čovjek je sveti Krševan. On drži zastavu i štit. Iza svetog Krševana je crvena boja, ispod crvene je bijela tvrđava, a ispod nje je more.

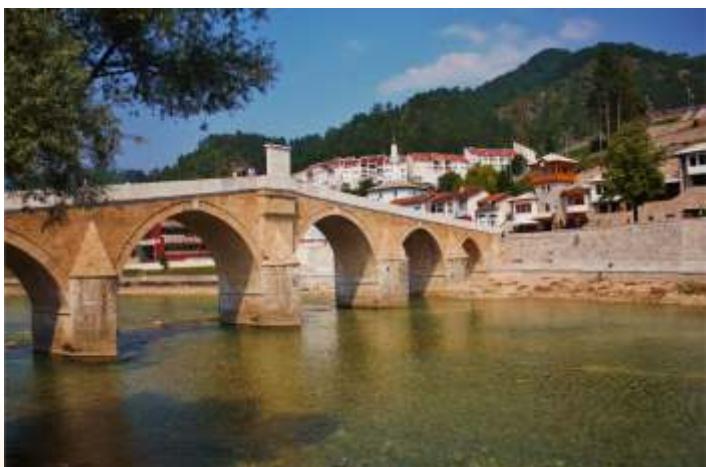
Znamenitosti Zadra: Poznate crkve su Sv. Donat, crkva sv. Stošije i crkva sv. Marije. Poznati fakulteti su Zadarski filozofski fakultet i Zadarski bogoslovni fakultet. I ono što se ne smije zaboraviti, meni su u Zadru najljepši Pozdrav suncu, Morske orgulje, riva, lijepi stari grad i još svašta. A najljepša prirodna ljepota je naše Jadransko more.

Andjela Franjičević, 6.r.

Vitez

Grad Vitez se nalazi u srednjem dijelu Bosne i Hercegovine u Lašvanskoj dolini. Površina općine je 159 km². Vitezu pripadaju 33 sela u okolici. Moj tata je iz sela Zabilja. Poznata planina pored Viteza je planina Vlašić, te poznata rijeka Lašva. Na zadnjem popisu stanovništva općina Vitez je imala 27 859 stanovnika, a grad Vitez 7 200 stanovnika. Od toga su otprilike 45% Hrvati. Poslije Drugog svjetskog rata ljudi u Vitezu su se počeli baviti drvnom industrijom, proizvodnjom građevinskog materijala i šumarstvom. Ipak, najveći dio stanovništva se bavi poljoprivredom i stočarstvom. 1950. godine u Vitezu se otvorilo poduzeće kemijske industrije u kojem je proizведен jedan od najpoznatijih eksploziva u Europi. U Vitezu su pronađeni i prvi tragovi iz rimske doba. Rimska kultura je više stoljeća utjecala na Vitez. Ima mnogo legendi o imenu grada. Jedna kaže da su Rimljani kad su vidjeli ljepotu Viteza rekli: „Vita est“. Od znamenitosti u Vitezu se nalazi crkva svetog Jurja mučenika, sveta gora Kalvarija u Mošunju te džamija.

Adrijana Nakić, 10.r.

Stari most u Konjicu, Izvor Wikipedia

Instalacija Pozdrav suncu u Zadru, Izvor TZ grada Zadra

DAN SJEĆANJA NA VUKOVAR

Benedikt i Antonio

Antonio i Benedikt održali su Powerpoint prezentaciju

Kristina je pročitala lirsku pjesmu

Pridružio nam se i veleposlanik g. Ranko Vilović

17. studenoga 2013. u prostorijama Hrvatske zajednice u Berlinu obilježili smo Dan sjećanja na Vukovar. Učenike hrvatske nastave i njove roditelje željeli smo podsjetiti na tužan datum hrvatske povijesti – 18. studenoga 1991. Naime, toga je datuma, nakon višemjesečnih borbi i opsade grada, prestao otpor vukovarskih branitelja, a jugoslavenska i srpska vojska zauzele su potpuno razoreni grad. Ovim događanjem željeli smo odati počast svim žrtvama i stradalima tijekom Domovinskog rata, ali i junacima koji su se svojom požrtvovnošću istaknuli u obrani Hrvatske.

Prigodni program priredili su naši učenici 3. razine. Antonio i Benedikt održali su prezentaciju pod nazivom "Priča o junacima grada" kojom su predstavili heroje obrane Vukovara, dok je Kristina pročitala lirsku pjesmu "Najsvetija žrtva" Nikole Miličevića. Uslijedila je projekcija dokumentarnog filma "Vukovar 1991." Na kraju programa svi zainteresirani imali su prilike sudjelovati u interaktivnim radionicama pod vodstvom učitelja.

Događanje su svojim dolaskom uveličali veleposlanik Republike Hrvatske g. Ranko Vilović te gospođa Mirjana Božić. Događaju je prisutstvovao je i velik broj mladih Hrvatske katoličke misije.

Fotografije: Sonja Breljak

Radionice na temu Domovinskog rata

Pravi duh i radost Božića svima prisutnima prenijeli su naši učenici na priredbi održanoj u prosincu u Hrvatskoj katoličkoj misiji. Marljivo uvježbanim nastupima uvesili su svoje roditelje, bake, djedove, rodbinu, te naravno, svoje učitelje. Niko i Mario su poput pravih profesionalaca vodili program u kojem su se redale recitacije, igrokazi i pjesme o zimi, Božiću, mami i tati, snjegovićima, pahuljcama, mravljoj kraljici... Odabrani posjetitelji iz publike imali su prilike sudjelovati u kvizu "Volim Hrvatsku" i pokazati svoje znanje o Domovini. Na priredbi su se mogla kupiti i licitarska srca koja smo oslikavali u školi, kao i ukusni kolači koje su ispekle naše vrijedne mame. Na kraju su svi učenici dobili malene darove koje su pripremile mame iz Društva prijatelja hrvatske škole. Kako je toga dana sve izgledalo, pogledajte na fotografijama koje slijede. (Fotografije: Sonja Breljak)

BOŽIĆ

Ivana, Helena, Leticia, Emilia, Terezija i Maria

Amelie, Sophie, Lorena, Emilia, Antonio, Danija

U SRCU MOM I TVOM

Voditelji Mario i Niko

Amalija i Matea bile su sniježne pahuljice

Danijela i Antonia izvode Bijeli Božić

Vicmaher Paul

Naš mali zbor

Gabriel, Lea, Marija, Angelina, Luka i Luka

Snjegovića vole Gabrijela, Matea, Tatjana i Leona

Pjesma za mamu i tatu

Mario, Dorijan, Lara i Jelena

Tomislav, Ivan i Elena

Lea i Laura izvode recitaciju Zima

Kviz Volim Hrvatsku.JPG

Pjesmu Pahulje meke recitirala je Anđela

Jutro mravlje kraljice

Lovro, Mile, Jana i Ana-Lena izveli su Snjegovićev kaput

Valentinovo

Valentinovo je dan ljubavi za sve ljude na svijetu. Zaljubljeni parovi, mame i tate, kao i cijele obitelji se na taj dan međusobno daruju. Ja volim moje roditelje i želim im to na Valentinovo posebno pokazati. Ponekad im darujem poljubac, ponekad recitiram pjesmicu, a ponekad poklonim čokoladu. Moja obitelj se tome jako raduje jer i oni mene vole.

Mario Mlinar, 5. r.

Leticia Piteša, PS

Ivana Dejanović

Laura Jedvaj, 4. r.

Andrijan i Andrea

7. Integrierte Sekundarschule

Valentinovo u Lily-Braun Gymnasium

Antonia Teklić, 1. r.

LEGENDA O VALENTINOVU

Prije puno, puno godina u Rimu je bio jedan car koji se zvao Klaudije Prvi. On je naredio da se vojnici više ne smiju ženiti. No, vojnici su ipak išli kod svećenika da ih oženi. Svaki svećenik je rekao: „Ne! Zbog cara. On ne dozvoljava to!“ U Rimu je u to vrijeme živio i jedan poseban svećenik. Jedino on je rekao: „Da!“ Taj svećenik se zvao Valentin. Kada je za to čuo car Klaudije, zatvorio ga je u zatvor, a onda i ubio. Valentin je bio dobar jer je pomagao drugima (posebno zaljubljenima) i zbog toga je postao sveti, a mi zbog njega danas slavimo Valentinovo.

Terezija Budimir i Maria Ćubela, 3. r.

Leticia Busch, 4.r.

ŠTO MENI ZNAČI VALENTINOVO?

Meni Valentinovo znači imendan i dan ljubavi. Na Valentinovo poklanjam onima koji su nam dragi nešto malo, neki znak pažnje (ružu, čokoladu...). I ako na taj dan nešto dobiješ, onda znaš da te netko voli. Ali mnogim ljudima Valentinovo ne znači ništa posebno. To je tako jer je puno ljudi razočarano ili nisu zaljubljeni ili se samo boje pokazati ljubav. Dobro je što postoji dan kao što je Valentinovo, jer je to jedini dan u godini kada skoro svi pričaju samo o ljubavi.

Stefan Valentino Krakan, 7.raz

Andrijan Anković, 2. r.

Luka Teklić, 3. r.

ŠTO ZA MENE ZNAČI VALENTINOVO?

Valentinovo je za mene dan kao i svaki drugi. Ja znam da je Valentinovo dan zaljubljenih, no kada se nekoga ozbiljno voli onda se to toj osobi pokazuje svaki dan, a ne samo 14. veljače. Ne sviđa mi se što na taj dan ljudi pretjeruju. Troše puno novaca na poklone, kupuju cvijeće, a zaboravljaju da je Valentinovo dan ljubavi, a ne dan poklona i potrošnje. Žalosno je što puno ljudi ne poznaje legendu o Valentinovu. Valentin je bio svećenik koji je riskirao svoj život kako bi ozakonio ljubav mlađih rimskih vojnika i njihovih djevojaka. Smatram da je 14. veljače, svima onima koji nam znače puno, sasvim dovoljno od srca reći: VOLIM TE! I tako na najbolji i najiskreniji način obilježiti Valentinovo – dan zaljubljenih.

Andjela Konjevod, 11.raz.

Andrea Maduna, 2. r.

Radionice u slikama

Likovna radionica na temu hrvatske baštine

7. Integrierte Sekundarschule, Tempelhof

7. Integrierte Sekundarschule

Maškare u Lily-Braun Gymnasium

Lily-Braun Gymnasium

Dan kravate u Adolf-Glaßbrenner Grundschule

Izrada licitarskih srca

Tijekom školske godine naši učenici često imaju priliku i kreativno se izraziti. Bilo da se radi o izradi maski za maskenbal, oslikavanju licitara, izradi ukrasa za pripredbe, slikanju predmeta iz hrvatske narodne baštine... na nastavi nam nikad nije dosadno. A to dokazuju i naše fotografije s brojnih likovnih radionica.

Maskenbalske šale u Gustav-Freytag Oberschule

Naši vrijedni učenici

ZAGONETNI DJEČAK

Tijekom veljače i ožujka u dvorani Hrvatske katoličke misije organizirali smo kino. Na repertoaru su bili filmovi snimljeni prema vrlo poznatim i popularnim romanima hrvatskog pisca Ivana Kušana - *Koko i duhovi* i *Zagonetni dječak*. Tako su i naši učenici dobili priliku upoznati se s omiljenim likom hrvatske književnosti za djecu – dječakom Kokom. Filmove o Kokovim pustolovinama sa zanimanjem su gledali i u njima podjednako uživali i učenici i roditelji. A da bi kino-ugodaj bio potpun, pobrinule su se vrijedne mame iz Društva prijatelja hrvatske nastave koje su nam donijele sokove i grickalice.

POSJET UČENIKA IZ ŠVICARSKE

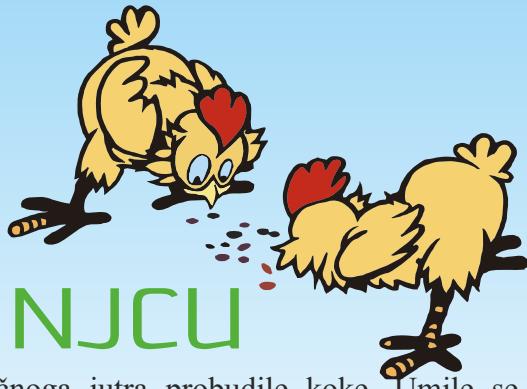
Početkom travnja Berlin su na nekoliko dana posjetili učenici Hrvatske nastave iz Švicarske sa svojim dvjema učiteljicama. Kao pravi domaćini u petak poslijepodne proveli smo ih središtem grada i upoznali ih s najpoznatijim berlinskim znamenitostima. Bilo je to za sve nas jedno lijepo i poučno druženje.

U jedan petak u 4. mjesecu imali smo posjet učenika hrvatske škole iz Švicarske. Upoznali smo se na Ku'Dammu i tamo smo malo prošetali. Onda smo se vozili linijom 100 i razgledavali Siegessäule, Reichstag i druge atrakcije. Hodali smo do Haus der Kulturen der Welt. Neki od učenika su pročitali nešto o poznatim atrakcijama, a zatim smo otišli do Brandenburških vrata i na Potsdamer Platz. Bilo je malo kasno pa smo otišli u restoran, tamo su neki naručili nešto za pojesti i popiti. Bio je to lijep dan s učenicima iz Švicarske i mi bismo opet htjeli ponoviti nešto slično.

Kristina Nakić, 9.r.

Uskrsna priča koju su zajednički prema zadanom kratkom predlošku napisali naši učenici 1. razine

UZBUNA U KOKOŠINJCU

Jednoga se običnoga jutra probudile koke. Umile se, počešljale perje, oprale kljunove te pospremile sobu. Popile su kavu i počele kokodakati. Otišle su u ostavu prebrojati jaja za domaćine, no u tom trenutku doživjele su šok!! Među jajima bilo je neko čudno šareno jaje. Nastala je panika i sve su se koke preplašile, počele su zbumjeno trčati po kokošinjcu gore dolje.

„Što je ovo? Kakvo je ovo jaje? I čije je uopće?“ pitale su jedna drugu. Nisu imale odgovora pa su otišle probuditi Koku Šeficu. Prestrašeno su joj ispričale što su našle.

„Joj baš ste blesave koke! Pa to je bio uskršnji zeko! Danas je Uskrs! Baš lijepo od zekana što nam je tim iznenadnjem priredio lijepu čestitku“

Kokama je olaknulo, i sve u glas zakokodakaše: „Sretan Uskrs dragi zeko ma gdje god bio!“

Autori: Danija Vlahović, Angelina Delač, Andželina Ličanin, Antonio Ličanin, Maria Bagarić i Dajan Vlahović

DA SAM JA UČITEU ILI UČITELJICA...

I u vrijeme djetinjstva poznatog hrvatskog književnika Dragutina Tadijanovića (1905.-2007.) djeca su zamišljala kako bi se ponašala da su oni učitelji.

*Rano dođe da nama ne da vojsku gledati.
A ja da sam učiteljica... pustio bih djecu pred školu:
Gledajte, djeco! A poslije ćete sjesti uokrug
I svaki će pričati šta je vido.*

*A naša učiteljica, da! samo rekne odozgo:
U razred!... Koji prvi čuje, glasno zavikne:
U razred! U razred!... I svi odmah trčimo
Kao da nas čeka med, a ne računica.*

*Svima bi nam bolje bilo...
Da sam ja učiteljica!*

(Iz pjesme „Da sam ja učiteljica“
Dragutina Tadijanovića)

Emilia Spethmann

I učenici hrvatske nastave su zamislili što bi na jedan dan napravili da su oni učitelji.

- Danas bismo samo crtali da sam ja učiteljica... Emilia Spethmann, 2. raz
Da sam ja učitelj danas bi bio kino dan... Gabriel Krstanović, 4. raz
Da sam ja učiteljica, samo bismo učili... Marija Đikić, 1. raz
Igrali bi nogomet danas... Petar Tomislav Tustonjić, 4. raz
Da sam ja učitelj, bili bismo u Burger Kingu... Marko Orlović, 3. raz
Danas bismo išli na sladoled... Lea Kašnar, 3. raz
Ja bih djecu učila o plivanju... Patricia Jerat, 1. raz
Da sam ja učitelj, stalno bismo bili na igralištu... Adrian Arndt, 1. raz
Da sam ja učiteljica, ja bih bila kao Marina... Matea Weigt, 1. raz
Danas bismo otišli u Mc Donalds da sam ja učitelj... Dan Olujić, 1. raz
Ja bih svima donijela po poklon da sam ja danas učiteljica... Lorena Josipović, 2. raz

Marija Đikić

Na hrvatskoj nastavi ponekad čitamo i basne. Posebno zanimljiva i poučna bila je „Basna o hrabrom mišu“ o kojoj smo nakon čitanja malo raspravljali, a zatim su je učenici ilustrirali svojim maštovitim crtežima.

Basna o HRABROM MIŠU

U dvorištu iza kuće, u maloj rupi, živi hrabar miš. Toliko je hrabar da se ne boji ni sebe ni mačke. Što se ne boji sebe, neka bude, ali što se ne boji mačke, svaka mu čast. Svaki dan, ako nikoga nema u blizini i ako ne pada kiša, hrabri miš izlazi iz rupe, hrabro se približi mački, sjedne i gladi brk. Ponekad se i ruga. Kaže, uopće se ne boji, čak mu ni srce življe ne kuca.

- Siđi – poziva mačku – pa se uvjeri!

Mačka ne silazi. Mačka ne može sići. Mačka je nacrtana na zidu kuće. Nacrtana bijelom kredom. Dakle, bijela nacrtana mačka. Miš zadovoljno odlazi. Valjalo bi da mu netko kaže: «Nacrtane mačke ni miš se ne boji!»

Evo što su učenici rekli o „hrabrom“ mišu.

Miš bih rekao da nije baš tako hrabar jer je mačka samo nacrtana. *Fabian Bauer, 3.r.*

Ja bih mišu rekla da nije hrabar jer to nije prava mačka. *Amalija Alicea, 5.r.*

Rekao bih mišu: „Idi rađe u kuću jer će te prava mačka pojesti!“ *Niko Vrban, 3.r.*

Miš uopće nije bio hrabar jer je mačka bila nacrtana. *Mia Glavurdić, 4.r.*

Miš nije hrabar jer je mačka nacrtana i nije prava mačka. *Matea Omazić, 4.r.*

Mislim da se miš boji samo prave mačke. *Niko Vranić, 4.r.*

Mia Glavurdić, 4. r.

Leona Omazić, 3. r.

Niko Vrban, 3 . r.

Tomislav Rezić, 5. r.

Petar Sušilović, 3. r.

Amalija Alicea, 5. r.

Matea Omazić, 4. r.

PRIREDBA ZA MAJČIN DAN

Nedjelju 11. svibnja posvetili smo našim dragim mamama. U dvorani Hrvatske katoličke misije naši su učenici brojnim recitacijama, pjesmama i igrokazima iskazali mamama zahvalnost za bezuvjetnu ljubav, brigu i dobrotu. Nije bilo teško zaključiti da je posao majke najteži posao na svijetu i da je svakome djetetu njegova mama najbolja i najljepša. Na priredbi smo imali i posebne goste iz Hrvatske. Bili su to učenici Osnovne škole Retfala iz Osijeka koji su četiri dana boravili u Berlinu. Na kraju priredbe uz pratnju tamburice izveli su poznatu pjesmu „Ne dirajte mi ravnicu“ koja je ganula čitavu publiku. Velikim buketom cvijeća Osječani su zahvalili učiteljici Marini koja je organizirala njihov dolazak u Berlin te gospodi Kopić iz Zavičajnog kluba „Brođani“ koji su financijski potpomognuli njihov boravak u Berlinu. Bila je to priredba za pamćenje!

Voditeljice priredbe bile su Jelena i Lara

Mali zbor pjeva je o mami i o proljeću

Emilia, Dan, Patricia, Marija i Lea

Ante, Loris, Matea, Andrea

Danijela recitira pjesmu Volim

Lovro nam je opet zaplesao break-dance

Lovro, Ana-Marija, Ivana, Ana-Lena, Jana i Mile dosli su livadi u pomoć

Kornelia, Petra, Iva, Lucia, Antonio, Niko, Marko, Ivana

Leticia, Leona, Helena, Antonia, Emilia, Luka, Maria i Terezija - Tajanstveno slovo

Maria, Angelina, Antonio, Danija

Tatjana je bila bubamara

Maria, Antonia i Ana

Učenici iz Osijeka

Osječki učitelj zahvalio je gospođi Kopić

Učiteljica Marina dobila je cvijeće od osječkih učenika

Gabrijela i Amalija zahvalile su mamama

Mario, Marija i Daniel - Sretan ti praznik mama!

Moja mama je sretna kada sam i ja sretna.
 Moja mama je hrabra kada me štiti od zla.
 Moja mama je ponosna čak i kada ne dobijem najbolju ocjenu.
 Moja mama je ljuta kada mi netko želi loše.
 Moja mama je pažljiva kada se brine o meni jer sam bolesna.
 Moja mama je posebna jer me voli najviše na svijetu.

Danijela Raštegorac, 7. raz

Moja mama se zove Marina. Ona je jako dobra mama jer zna napraviti jako fine kolače. A kad sam bolestan samo za mene napravi najbolji tort. Mama, voli te puno tvoj Luka!

Luka Štefanac, 4. raz

Moja mama se zove Sandra. Ona ima 44 godine, plavu kosu i smeđe oči. Jako je volim jer je uvijek ljubazna i pazi na mene i moju sestru Ivu. Ona je najbolja mama na svijetu.

Mile Brzović, 3. raz

JEDNA JE MAMA

Moja mama se zove Slavica. Ima 37 godina, smeđe oči i ima kratku kosu. Moja mama radi u birou. Moja mama je sretna kad sam ja sretna, uvijek mi kaže „Eli“ ili „sine“.

Elena Sužanj, 4.r.

Ona se zove Marija, ona ima smeđe oči i smeđu kosu. Ona je za mene najbolja mama. Moja mama je kućna majstorica. Ona meni uvijek kaže „Pamet u glavu“. Sretna je kad dobijem dobre ocjene u školi.

Florijan Šuta, 5.r.

Moja mama se zove Vlatka i ima 34 godine, zeleno-smeđe oči i smeđu kovrčavu kosu. Moja mama radi u vrtiću. Sretna je kad pospremim sobu i kad ju zagrlim. Kaže mi nekad „Mijica“.

Mia Glavurdić, 4.r.

Ana-Lena Udovčić, 2.r.

Antonia Iva Lach, 2. r.

Moja mama se zove Tijana. Ona ima 32 godine. Ima plave oči i smeđu kosu. Ona studira i radi u jednoj firmi. Ona je puno puta sretna. Ona mi uvijek kaže „Čuvaj se i imaj lijepi dan“.

Amalija Alicea, 5.r.

Moja mama se zove Patricia Rezić. Moja mama ima 39 godina. Ona ima smeđu kosu, ne znam kakve oči ima moja mama. Ona radi u Projektronu. Ne znam točno kad je moja mama sretna. Ona meni uvijek kaže „Shatz“.

Tomislav Josip Rezić, 5.r.

Mile Brzovic, 3. r.

Moja mama zove se Kristina. Moja mama ima 38 godina. Ona ima zelene oči i narančastu kosu. Moja mama je uvijek sretna i meni uvijek kaže „Dušo moja“.

Ivan Klišanin, 3.r.

Emilia Borčić, 2. r.

Ivana Jurišić, 2. r.

Leona Lučić, PS

Bruno Dominik Penić, 2. r.

Luka Ćaran, 2.r.

Razmjena učenika (Berlin - Osijek)

Projekt

Hrvatska nastava Berlin te osnovna škola Retfala iz Osijeka sudjeluju u zajedničkom projektu razmjene učenika. U svibnju 2014. 13 učenika iz Retfale te njihov mentor Mirko Andrić bili su u Berlinu. Nesebičan smještaj gostima pružili su roditelji učenika Hrvatske nastave koji su odlučili sudjelovati u ovom projektu. Domaćini bi trebali na jesen putovati u Osijek.

8.5.2014. došli su učenici iz Osijeka. Kod mene su spavali Antun Pavić i Vinka Brzica. Kada su stigli, pričali smo puno o školama Hrvatske i Njemačke i igrali smo Risiko. 9.5. su učenici i učitelji bili u Potsdamu i vidjeli su Park Sonsucci. Oko 19:00 sati su se vratili i pričali nam o izletu. Potsdam im se svidio. Navečer negdje oko 20:00 sati išli smo na televizijski toranj. S nama su bili Josip, Lucija, Luka, Marija, Anita i Matej. Bilo nam je lijepo, puno smo se nasmijali, a Antun nam je malo pričao o povijesti Berlina. U subotu 10.5. smo šetali kroz Berlin. Bili smo na East Side Galery, na Checkpoint Charlie, na Alexander Platzu i na Potsdamer Platzu. Nakon toga su učenici iz Osijeka išli u Pergamon Muzej i bili su u „shoppingu“. 11.5. smo svi zajedno otišli u crkvu i nakon mise je bila predstava za Majčin dan kojoj je Lovro plesao „Breakdance“. Poslije smo jeli pizu i oprostili se.

Već mi nedostaju. Jedva čekam kad ćemo ići za Osijek.
Luka Blažević, 8. razred

Ovaj projekt razmjene učenika mi se jako svidio. Kod nas su spavali Marija i Antonio. Svaki slobodan trenutak smo se družili. Posebno je bilo lijepo kad smo se u subotu svi sastali i razgledali grad. Ja bih voljela da su ostali duže, ali ćemo se brzo vidjeti. Jedva čekamo.

Anđela Dujmović, 6. razred
Neno Dujmović 8. razred

Razmjena učenika je bila odlična. Gosti su bili jako dragi i duhoviti. Ovaj projekt mi se sviđa zato jer sam upoznao nove ljude, ali i razumio sličnosti i razlike života u Njemačkoj i Hrvatskoj. Bilo je super!

Josip Baran, 8. razred

Ja mislim da je ovo dobar projekt, a i zanimljiv. Upoznali smo učenike iz Hrvatske koji su naše godište. Zajedno smo vidjeli znamenitosti Berlina, iako ih mi već znamo. Što mi se nije baš svidjelo jest da je trajalo samo 4 dana.

Ivica Mlinar, 9. razred

Dana 7.5.2014. krenuli smo na nezaboravno putovanje u svijet. To putovanje je bilo naše prvo putovanje sa školom dalje od granica Hrvatske. Autobus je po nas došao u školsko dvorište i svi smo se smjestili, neki su sjedili sami, a neki u paru. Ne dugo nakon polaska Matej se sjetio da je zaboravio jaknu pa smo čekali roditelje da mu donesu jaknu. Većina nas je popila tabletu za putovanje pa smo ubrzo zaspali, a neki su se kartali. Ujutro smo oko 9 došli u Dresden. Počeli su i prvi selfiji, ali i želja za Starbucks kavom. Odmah smo proguglali gdje se kafić nalazi. Sve nas je očarala Fraunekirche crkva jer su sačuvani neki dijelovi od prije. Neki su se htjeli voziti u biciklima za osmero, ali su brzo odustali. U dvanaest sati autobus je došao po nas i krenuli smo prema Berlinu. S domaćinima smo se sastali kod pansiona Sanader jer s našim, malo starijim autobusom, nismo mogli doći do kafića Chichago kako je planirano. Upoznali smo se s domaćinima i krenuli prema kućama. S njima smo proveli prvu večer u

upoznavanju. Naš Matej je odmah imao sreće - ozlijedio je nogu zbog čega je sljedeće dane proveo sa štakama i kolicima. Ujutro smo se sastali i krenuli prema Potsdamu. Padala je kiša, ali ona nas nije mogla omesti u našem razgledavanju. Osim što smo bili malo blatni- skoro do koljena. Obišli smo sve dvorce i najviše smo se iznenadili vidjevši dvorac za poslužu. „Nije loše biti sluga!“ složili smo se. Uslikali smo i nekoliko zajedničkih slika - najčešće skačemo. Autobusom smo otišli do Spandaua gdje nam se pridružio Matej na štakama. Malo smo razgledavali te je došlo vrijeme za dugoočekivani shoping i naravno Starbucks. Snagu i energiju vratili smo slasnim kebabom i nakon toga se uputili prema školi. Tamo smo se družili s učenicima Hrvatske nastave Berlin. Pogledali smo dvije prezentacije, odigrali kviz, ali i međusobno uspoređivali naše školovanje te nabrajali naše sličnosti u svakodnevnim životima. Navečer smo opet otišli svojim domaćinima. Neki od nas su s njima išli u obilazak grada, a neki su se družili kod kuće. Sutradan smo išli u obilazak centra Berlina. Vidjeli smo ostatke Berlinskog zida i poznate grafite, ali i poznate aute trabante. Posjetili smo i Alexandar platz i vidjeli Fernsehturm. Također smo bili i na granici istočnog i zapadnog Berlina tj. Check Point Charlie. U Pergamonu smo se osjećali kao da smo u dobu Rimljana i Grka. Nismo zaobišli ni popularni Kurfürstendamm. Suvremeni Potsdamer platz i Sony-centar su nas oduševili. Neki od nas su posjetili i Siegessaüle. Zanimljivo nam je bilo i u Reichstagu dok smo hodali u krug i slušali posebnosti i znamenitosti. Završetak našeg obilaska bila su Brandenburška vrata s dugim fotografiranjem. U nedjelju nismo bili sretni zato što odlazimo kući. Najgori dio je bilo pakiranje jer smo si kupili novih stvari, a i domaćini su nam puno toga poklonili. Jedva smo našli mjesto gdje bi to sve stavili. Zajedno s našim domaćinima smo otišli na misu koja je meni bila jako lijepa. Nakon mise slijedila je priredba za Majčin dan na kojoj su učenici hrvatske nasrave recitirali lijepе pjesmice ili plesali. Između ostalog na toj priredbi smo nastupili i mi pjevajući pjesmu „Ne dirajte mi ravnici“ te smo s tom pjesmom i nekoga rastužili. Tamo je bio završetak našega druženja, pozdravili smo se i izgrili s domaćinima. S puno dobrih osjećaja i zahvalnosti krenuli smo prema Hrvatskoj. No, jedva čekamo jesen da se ponovno vidimo s našim novim berlinskim prijateljima.

Majda Vartušek, 8. razred
(Osnovna škola Retfala, Osijek)

ČOKOLINO, KREMŠNITE, DORINA, CEDEVITA... NEKAD ČINE ĆUDA

Izmišljene priče naših učenika...

Jedan dečko je šetao gradom, htio je vidjeti cijeli grad, ali nije uspio naći nikakvo osvježenje. Nakon što je kupio Cedevitu, odmah je mogao nastaviti dalje.

David Marić

Neki dječak je bio zadužen za isprobavanje najukusnijih čokolada. No, svaka koju je probao bila je istog čokoladnog okusa. Postalo mu je dosadno i tražio je nešto novo i bolje od svega što je dosad isprobao. Tako je došao do neke trgovine gdje je video Dorina čokoladu; čim ju je zagrizao osjećao se ponovno rođen.

Matej Ćavar

Jedne nedjelje sam s tatom išao u crkvu u Makarskoj. Bilo je lijepo ali jako vruće, toliko da se teško moglo stajati na nogama. Nakon mise sjeli smo u caffe Romana gdje smo od silne vrućine zaspali. Odjednom je zatrubio brod, čak se i tata preplasio. Ali konobar je nosio kremšnite... i sav strah smo zaboravili.

Marko Kožul

Ljeti kad sam žedna i trebam nešto osvježavajuće popijem Cedevitu. Tada se tako dobro osjećam kao da sam popila 10 litara tekućine... i što je najbolje, nakon toga nisam više danima žedna ...

Antonia Ćavar

Ivan Čolak, predškola

Aglaja Eterović, 1. r.

Antonio Ličanin, 2. r.

Ante Babić, 3.r.

Anđelina Ličanin,predškola Klara Zlatunić, 4. r.

Svijet u budućnosti

5055. godine na tržištu je mobitel **Celebrations 5**. Specifičan je jer u sebi sadrži naizgled nepovezive stvari koje su čovjeku potrebne za život:

- povećalo koje povećava količinu (npr. hrane)
- nož koji sve reže
- ključ koji otvara sva vrata
- otvarač koji otvara sve čepove

Ivana Čaran i Marko Dejanović

Godina je 2346. Najprodavaniji mobitel je FP (Future Phone-mobitel budućnosti). Cijena mu je 95 boca vode. Okrugli je, a program mu je hologram. U uređaju se nalaze datoteke koje se u prostoru mogu slagati ovisno o potrebi. Namjenjen je učenicima.

Petra Milavić i Niko Teklić

U budućnosti auti će moći letjeti. Čovjek može samo zamisliti i auto ga odvede tamo. Pogon će im biti na solarnu energiju, a koju će auto samo proizvoditi. Promet će biti u zraku, a ceste laserski označene. Auti će voziti puno brže nego sad čak 2000km/h. također, auto će dolaziti vlasnicima na poziv. Bolesti koje su trenutno neizlječive poput raka ili side, vise neće postojati. Medicina će napredovati a lječnik neće morati, kao danas vaditi krv i praviti pretrage, nego ljudi ulaze u jedan stroj koja čovjeka skenira i odmah kaže rezultate. Ako je neka manja bolest, taj stroj ju odmah uklanja. Ukoliko budu postojali problem i potreba za presađivanjem organa nema vise čekanja jer se organi proizvode u laboratoriju. U slučaju trajnog gubljenja ruke ili noge, taj dio će moći narasti uz pomoć novih tehnika.

Iva Brzović i Antonio Lončar

Za nekoliko stotina godina postojat će poseban automobil. LUNI 124162 koji je dobio ime po izumiteljima, Luciji i Niki, bit će najprodavaniji. Posebnost tog automobile je u tome jer je on avion, autobus, automobil, podmornica, vlak i brod u jednom. Ovisno o potrebi sam se prilagođava načinu prometa. Jako je brz i omogućava u roku nekoliko sekundi biti na drugom mjestu. Ima autopilot što znači da čovjek ne mora voziti kao i odličan sigurnosni sustav koji sprječava nesreće.

Lucia Baran i Niko Andrušić

Gustav-Freytag-Oberschule: Darian, Erik i Mika

Gustav-Freytag-Oberschule: Niko, Ante, Mario, Klara, Ivan, Amelie (nedostaje Loris)

7. Integrierte-Sekundarschule: Niko, Marko, Antonio, Niko, Iva Lucia, Ivana, Petra (nedostaje Kornelia)

7. Integrierte-Sekundarschule: Marija, Luka, Tomislav, Lea, Marko, Ivan, Patricia, Lorena, Matea, Tomislav, Emilia (nedostaje Andrea)

Friedensburg Oberschule: Kristina i Andjela

Richard-Grundschule: Danija, Angelina, Antonio, Maria, Andjelina, Aglaja, Dajan (nedostaju Neno i Andjela)

7. Integrierte Sekundarschule: Leticia, Lukas, Laura, Dan, Lea, Adrian, Magdalena i Stella

Lily-Braun-Gymnasium: Andrea, Antonia, Antonia, Matej, David, Roko, Matea, Stjepan, Helena i Frederika (nedostaju Adis, Antonia, Marija, Ana, Marko, Benedikt i Antonio)

7. Integrierte-Sekundarschule: Ivica, Luka, Domagoj i Magdalena (nedostaju Ante i Josip)

Gustav-Freytag-Oberschule: Matea, Leona, Tatjana i Maya

TO SMO MI – učenici u šk. god. 2013./2014.

Friedensburg-Oberschule: Amalija, Laetitia, Antonia, Gabrijela i Mariam (nedostaju Niko i Fabian)

Friedensburg Oberschule: Benjamin, Matej, Stefan, Toni i Anamaria

7. Integrierte Sekundarschule: Ivana, Luka, Ana-Marija, Lovro, Ana-Lena, Helena, Milijan, Antonia, Valentina, Luka, Paula, Elena, Ana, Jana i Mile (nedostaje Antonija)

Adolf-Glaßbrenner-Grundschule: Mia, Ivan, Petar, Luka, Lana, Tomislav i Luka (nedostaju Matea, Elena, Petar, Anna, Lana i Luca)

7. Integrierte Sekundarschule: Marta, Ivan, Mario, Daniel i Andrijan

7. Integrierte Sekundarschule: Daniel, Jelena, Marija, Mario i Lara (nedostaje Dorian)

Lily-Braun-Gymnasium: Bruno, Helena, Emilia, Leona, Leticia, Ivan i Luka (nedostaju: Antonija Iva, Ivana, Terezija, Maria i Tyrese)

Gustav-Freytag-Oberschule: Tomislav, Anita, Danijela, Antonija, Andela, Tea i Luciana

Gustav-Freytag-Oberschule: Dario, Florijan, Loraine, Valentina i Tifani

Friedensburg-Oberschule: Marcos, Adrijana, Laura, Kristina, Paul, Sandra i Andela

SPONZOR